

Ма колико да се човек труди, ипак не може да занемари неке законитости које владају у нашем друштву. Без претензија да будем аналитичар, не могу да одолим а да не укажем на једну, а то је интересовање за тзв. велике теме, док не реагујемо на оно што нас директно угрожава:

Ускоро ће ступити на снагу недавно усвојени Закон о безбедности саобраћаја. По том новом закону ће, како каже новосадски Дневник: „Старци двапут годишње на технички преглед“. У чланку се каже да је 50% аутомобила у власништву грађана Србије старије од 15 година, док је техничка неисправност узрок 5% саобраћајки на нашим путевима. Из ове две „познате“ новинар Р. Даутовић извлачи закључак: "Дакле, годишње око 50 људи гине због неисправних возила". Даље се у тексту описује како ће и видео надзор спречавати мајсторе у сервисима овлашћеним за технички преглед возила да „помогну“ некоме да прође са неисправним аутом. Наравно, цена прегледа ће бити од 3.000-8.000 динара два пута годишње уз „строжи критеријум контроле издувних гасова“.

Ако се узме као чињеница да је 50% аутомобила у Србији „виђено“ за шестомесечну проверу техничке исправности, питам се како је могуће да од тзв. јавне расправе до данас нисам чуо ни један глас против ове одредбе!? Да ли је могуће да нико од десетина хиљада власника ових „стараца“ нема рачунар па да макар на неком форуму подигне глас против ове наказне одредбе новог закона?

А наказна је (као уосталом и цео закон јер је рађен по принципу „видела жаба да се коњ поткива“) јер је донета не да би се повећала безбедност у саобраћају, већ да би се у буџет упумпале велике паре које ће ова држава отети од оних који их имају најмање.

Познато је да је код израде нацрта закона задњу реч имао МУП.

Постоји ли негде у привреди, или у некој напредној економији на коју се наши ЕУроунијати угледају, пример да неко сам себи одређује када, колико и како ће радити, као што је случај са МУП-ом Србије!? Замислите нирвану када се уведе комплетан видео надзор свих саобраћајница, раскрсница, јавних површина.. Биће довољна два полицајца за сваку смену – један да прегледа снимке и идентификује прекршиоце закона а други да им шаље уплатнице са казнама.

Шалу на страну – ко то сада, пре ступања на снагу новог закона, спречава саобраћајну полицију да контролише техничку исправност возила? Ево, ја свакодневно виђам један такси који на левој сајтни има рупу кроз коју може да се провуче просечна мачка. Како то да га ни један полицајац до сада није видео? Ко цепа и у смеће баца пријаве које они пишу? Ко су судије за прекршаје које „суде по старом закону“ јер је и овај, сада већ бивши, претерано ригорозан? Ко им је дао право да изричу казне испод законског минимума? Колико свако од нас зна људи који се хвале да не плаћају казне „јер имају човека“ у полицији или органу за прекршаје?

Дакле, није ствар у томе да ли је закон добар већ да ли ће се примењивати.

Не сумњам да ће се наћи неко ко ће устврдити да су неисправна возила опасна по све учеснике у саобраћају. Тачно, али због тога треба терати полицију да више ради на откривању таквих возила, њиховом искључивању из саобраћаја и кажњавању возача, уместо што се неселективно кажњавају сви они који возе стара кола јер не могу да купе боља.

Председник комитета за безбедност саобраћаја Дамир Окановић каже да је „техничка неисправност узрок 5% саобраћајки на нашим путевима“. Било би корисно дознати како је законодавац ово повезао искључиво са старошћу возила. Ако је у питању сирова логика, неко би се могао запитати зашто се онда не искључују из саобраћаја и возила која иду брзо – јер познато је да много више људи страда због брзе вожње него због старости возила.

Ово је само један пример где ми грађани допуштамо да нас глобе из овог или оног разлога, без да покушамо да дигнемо свој глас па да питамо "докле више?"

Закон нов, остало по старом

Пише: Драгослав Павков
понедељак, 07 децембар 2009 14:11

Због тога мислим да није ни требало губити време за доношење оваквог закона. Сасвим је непримерен и нашим условима, и платежним могућностима већине возача (јер они који могу да плате огромне казне их неће ни плаћати), и навикама оних који би требало да га спроводе. Крајње је време да се запитамо: који је разлог што возачи немају неку врсту удружења, нешто као синдикат за који би се плаћала чланарина, а који би окупљао људе који би били спремни да се боре за своја права и своју слободу?

И на крају као закључак: стари закон о безбедности у саобраћају није ваљао јер се није примењивао на све учеснике у саобраћају.

Иста судбина чека и овај нови – ако га буду спроводили исти људи са истим навикама. Не треба мењати законе, него људе који су корумпирани и склони „сређивањима ствари“ према свом нахођењу.